

"A Trajà fins i tot l'han copiat els nord-americans" - Ara - 30/03/2016

Santiago Posteguillo, autor de *La legión perdida*. *El sueño de Trajano*. EFE

“A Trajà fins i tot l'han copiat els nord-americans”

Posteguillo tanca la trilogia dedicada a l'emperador romà

SÍLVIA MARIMON
BARCELONA

Amb *La legión perdida*. *El sueño de Trajano* (Planeta), Santiago Posteguillo (València, 1967) s'acomiada del seu admirat emperador. És l'últim llibre de la trilogia que ha dedicat a Marc Ulpi Trajà (53-117), el primer emperador hispà i gran estrateg militar: “Va fer una gran campanya logística corregint els errors que havia comès 150 anys abans Marc Licini Cras”, explica l'escriptor i professor de literatura a la Universitat Jaume I. “Ho va fer tan bé que fins i tot els americans l'han copiat. Quan van envair l'Iraq, van emular la seva estratègia de controlar els dos rius de Mesopotàmia, el Tigris i l'Eufrates. Malauradament, el que no van copiar de Trajà va ser tenir un pla per a la postguerra. No van arribar a més”, afegeix amb sorna.

Un viatge a quatre imperis

Si Posteguillo dedica a cada llibre dos anys, en aquest cas –són 1.140 pàgines amb glossaris de llatí, sànscrit, xinès, notes històriques, mapes, diagrames de les batalles, bibliografia i dibuixos– hi ha invertit sis mesos extres. S'ha hagut de documentar molt, perquè a la novel·la el lector viatja a quatre imperis: el Romà, el Part (l'enemic oriental de Roma), el Kuixan del nord de l'Índia i el Han de la Xina. A més, la novel·la transcorre en dos períodes històrics diferents. El novel·lista es trasllada al 53 aC, quan Licini Cras fracassa estrepitosament després de creuar l'Eufrates i la legió sencera cau presonera dels parts, i després als últims temps de Trajà.

Mai es va saber amb certesa què havia passat amb la legió. Algunes investigacions apunten que els legionaris van convertir-se en soldats esclaus dels parts. Però Posteguillo prefereix la tesi d'un investigador britànic que afirma que es van convertir en mercenaris de l'Imperi Han.

Honest
“Trajà era carismàtic, obligava els corruptes a tornar els diners”, diu

Bon gestor
“Va fer obres públiques sense augmentar els impostos”, afegeix l'autor

Trajà tenia, segons Posteguillo, moltes virtuts: “Era carismàtic, obligava els corruptes a tornar els diners. Va heretar un imperi sumit en una gran crisi econòmica i s'hi va enfrontar amb austeritat i predicant amb l'exemple. Feia públiques les despeses de la família imperial!”, exclama l'autor. “Va fer moltes obres públiques: biblioteques, basíliques, aqüeductes... I tot ho va fer sense augmentar els impostos”, afegeix.

L'homosexualitat de Trajà

Malgrat tot, Trajà no ha tingut tanta publicitat com alguns dels seus homònims. “La seva homosexualitat hi té molt a veure”, diu Posteguillo. A la novel·la, no s'amaga la seva sexualitat i estima apassionadament l'atractriu príncep d'Osroene. L'autor no tracta tan bé el successor de Trajà. L'Adrià de Posteguillo no té res a veure amb l'emperador que descriu Marguerite Yourcenar a *Memòries d'Adrià*: “Yourcenar va reconèixer que només va recrear el que admirava d'Adrià. Que era un home culte, que llegia molt i tenia sensibilitat per la poesia. Però Adrià era també un home que maltractava miserablement la seva dona, els esclaus i els que treballaven amb ell. Va ordenar l'execució dels amics de Trajà. Va fer un cop d'estat”, diu l'autor.

L'escriptor diu que ha intentat rescatar algunes de les protagonistes femenines de la història: “Les fonts clàssiques, però, no les mencionen. Hi ha una princesa de Partia a qui Trajà fa presonera. Ningú diu com es diu. Vaig passar dies investigant com es podria dir. Finalment vaig trobar una tesi doctoral feta per una dona que parlava de les dones de la Pèrsia preislàmica. D'aquí sorgeix el nom d'Ariazate”. Posteguillo ja està immers en la investigació d'un nou personatge romà. De moment, però, no vol revelar-ne el nom... ■■■